

Pred odhodom dr. A. Kramerja v Prago

Manifestacija jugoslovanske miselnosti na poslovilnem večeru v Kazinu.

Ljubljana, 24. januarja.

Kakor smo že včeraj na kratko poročali, se je vršil snoči v veliki dvorani Kazine poslovnih večer poslanika dr. Kramerja. Poslovninega večera so se udeležili ban dr. Marušič, podban

dr. Pirkmajer, bivši minister Pucelj, češkoslovaški konzul inženjer Sevič, dvorna dama Tavčarjeva, župan dr. Puc, podstarosta Sokola Gangl, zastopnik univerze prorektor in član Vrh. zakonodajnega sveta dr. Dolenc, predsednik Zdravniki zbornice dr. Rus, predsednik Društva denarnih zavodov dr. Slokar, generalni ravnatelj TPD Skubec, generalni tajnik Zbornice TOI dr. Windischer, predsednik Zveze trgovskih gremijev Josip Kavčič, načelnik dr. Marn, prota Jankovič, direktor Jug. občinski svetovalci, zastopniki v Zvezi kulturnih društev večljanjenih društev, župan dr. Koritnik iz Cebra, dr. Pivko, Srečko Robič in dr. Lipold iz Maribora, Peter Mravljak iz Dravograda, dr. Senčar iz Ptuja župan dr. Roš iz Laškega, dr. Sajovic iz Kočevja, dr. Vasič iz Novega mesta, dr. Potokar iz Kamnika, Fran Sirc in dr. Stanek Sajovic iz Kranja, župan dr. Lončar iz Tržiča, Peter Mravljak iz Vuhreda, župan Zakotnik iz Zg. Siške, zastopnice ženskih organizacij in dr. Kramerjevi številni prijatelji in znanci iz Ljubljane in dežele.

Vrsto poslovnih govorov je otvoril župan dr. Puc, ki je v daljšem govoru poudaril za sluge bivšega ljubljanskega poslanca, novinarja, vernega prijatelja, v prvi vrsti pa Slovenca, ki ni nikdar pozabil svojih rodnih Trbovci in trpljenja svojih rojakov. Vedno je bil skozi in skozi Jugoslovčan, že tedaj, ko je moral kopati mine in z mafiijo rušiti staro zidovje roblstva. Sedaj ima zadoščenje in on mi, ker je ideja zmagala v nacionalni državi. Duša njegova pa obsega vse slovanstvo in on je najbolje izbran, da naveže še tesnejše stike s Čehoslovaško, kakor jih je vezal kot predsednik Jugoslov.-čehoslov. lige. Prijatelj, ki nas je častno zastopal v prvem narodnem predstavništvu, se vedno za nas boril v novinarstvu in bil poslanec Ljubljane, zasluži zaupanje, ki mu ga je izkazal tudi naš kralj in gospodar. Težko nam je, ko se poslavlja, a vendar njemu in nam v zadoščenje, ker vemo, da bo to slovo vsem nam v korist, zlasti pa s tem, da se zveže naša domovina še bolj tesno s Čehoslovaško zlasti na gospodarskem področju.

V imenu ožjih prijateljev in ZKD je nato govoril direktor Jug, za njim pa podslaršista SKJ Gangl. Sokol od Sokola se nikdar posloviti ne more na vekomaj. Vem, da prva pot orata Sokola vodi v COS, kjer ga čakajo z odprtimi rokami pred vrati, ki so slavnostno zasrta z dragocenimi preprogami, ker prihaja poslanik bratskega naroda. Poverljive listine svojega vla, darja ima, a ima tudi legitimacijo: iskreno sokojsko slovensko srce. Masiven okvir obhrablja vso republiko Češkoslovaško. To je IX. zlet sokolstva l. 1932. ob stoletnici Tyrša. Takrat bomo tam tudi mi in z nami dr. Kramer kot brat in Sokol.

Podpredsednik Zveze obrtnih zadrug **Milko Krapež** je pozdravil poslanika in imenu obrtniškega in mu izrazil najglobljejšo hvaležnost za njegovo zavzemanje za obrtniški stan. V imenu ožjih rojakov je izrekel župan **dr. Roš** iz Laškega najprišrečnejše čestitke **dr. Kramerju** in blagoslov na pot z željo, da se čimprej vrne. **Dr. Pivko** je odhajajočemu poslaniku čestital v imenu češkoslovaške lige v Mariboru in za prijatelje iz Maribora, Ptuja, Ljutomer in drugih štajerskih krajev. Občinski svetnik **Josip Turk** se je poslovil od **dr. Kmaderja** v imenu Jugosl. gasilske zveze, ravnatelj **Rasto Pustolmšek** pa v imenu Jugosl. češkoslovaške lige.

Po odmoru, ki ga je izpolnila godba umetniškega orkestra g. Monea in petje okteta Ljutljanskega Zvona, je češkoslovaški konzul inž. **Ševčík** želel jugoslovanskemu poslaniku v Pragi največji uspeh. **Cand. jur. Alujevič** je prosil poslanika, naj pozdravi v Pragi jugoslovanske kolege in naj jih neidine zopet združi. Za novinarje pri listih konzorcija »Jutro« se je priključil čestitkam g. **Prunk**. Vsi slovenski novinarji, zlasti pa člani uredništev konzorcija »Jutro«, ki mu je g. poslanik soustanovitelj, se veselo in so ponosni na častno imenovanje svojega kolega in direktorja.

G. Juvan se je nato poslovil od dr. Kramerja kot predsednik Narodne strokovne zveze, občinski svetnik **Kosem** v imenu grafičnega delavstva Narodne tiskarne, bivši župan dr. **Sajovic**

v imenu kočevskih Slovencev, župan iz Čabra dr. Koritnik kot predstavnik novega sreza na širše banovine, vseučiliški profesor dr. Bubnov v imenu ljubljanskih Rusov, prota Janković v imenu pravoslavne cerkve, g. Skružny v imenu Česke občine, železniški direktor dr. Borko v imenu tovarišev iz dijaških let, župan Lončar iz Tržiča v imenu Gorenjske in dr. Vašič iz Nevege mesta za Dolenje.

Za tolike izraze odkritosrčne ljubezni se je dr. Kramer zahvalil vidno ljuben. V svojem govoru, ki je bil prežet jugoslovanske miselnosti, je poudarjal, da ne more sprejeti tolike pohvale, češ da ne zasluži tolike časti. S pošteno voljo, da koristi narodu in državi, odhaja čez granice, da z vso vestnostjo poglubi med obema narodoma vezi gospodarskega in kulturnega sodelovanja.

Filmska zvezda Laura La Plante je Slovenka!

**Kljub sijajni karijeri je ostala »pristno domače slovensko dekle«
Kaj pripoveduje o njej njen stric James Turk iz Clevelanda**

Ljubljana, 24. januarja.
Iz Clevelanda, Ohio, smo prejeli pismo s pri-
srčnimi pozdravi vsem prijateljem in znancem
akademskega slikarja prof. Božidarja Jakea iz
Novega mesta, opernih pevcev dr. Maksa Adri-
jana in Svetozarja Banovca ter odličnega cle-
velandsekega Slovence Franka Suhadolnika.

Kot največjo novost, nam piše slikar Jakac, vam prilagam danes izrezek iz angleškega dela »Ameriške Domovine«, iz katerega lahko spoznate, da je znamenita in najbolj simpatična in preprosta filmska zvezda — krasotica Laura La Plante Slovenka, in sicer po materi: »Ameriška Domovina« poroča o njej:

»Nihče ni tako popularen kakor nekatere hollywoodske filmske zvezde. Zato je prav zanimivo, da je ena izmed teh po rodu – Slovka. To je igralavka Laura La Plante, in da bo zadeva še bolj zanimiva, moramo povedati, da ima svoje slovenske sorodnike tu v Clevelandu.

G. James E. Turk, 1014 E. 74 th St., s ponosom pripoveduje, da je Laura La Plante njegova nečakinja in da je z materjo Lidijo La Plante, ki je njegova sestra, ložirala pri njem, ko sta se ustavili v Clevelandu 5. in 6. oktobra lani na poti iz Hollywooda v New York. Javnosti o tem obisku ni zvedela, ker se Laura izogiba javnosti, kakor marsikdo njenih tovarišev in tovarišic. Če prav časopisi niso vedeli o njenem prihodu, vendar jo je marsikdo ustavil in jo vprašal o resničnosti njenega poretka.

V nekem razgovoru je g. Turk izjavil, da Laurina sijajna karijera nikakor ni slabo vplivala nanjo in da je ostala pristno slovensko domače dekle (home girl).

— Resnično, je nadaljeval, morali bi jo videti, kako pomiva posodo in kako očisti ponvice, kakor bi bile iz srebra se svetijo.

V zasebnem življenju je Laura La Plante gospa U. A. Seiter, soproga znanega direktorja. Njena mati, ki se je pisala Lidija Turk, preden se je omožila z La Plantom, je čistokrvna Slovenka in tako je Laura vsaj po materi slovenska filmska zvezdca.

Laure La Plante se spominjam iz velike premijere Ronald Colmanovega filma »Condam-

nega značaja. Najprisrčnejša njegova želja je, da bi kopret jugoslovanskega optimizma in konstruktivnega dela napredoval in tudi zmagal, ker potem bomo lahko ponosno nastopali kot Jugoslovani in kot enakoverden faktor med narodi za najpozitivnejše delo svoje dobe.

Med svoje prijatelje in sotrudnike se bo rad vrnil. A vse na kljče dolžnost nacionalne discipline, da izpolnimo vzviseno nalogo, dati Slovincem pravo mesto v jugoslovanski družini. Odhaja s ponosom na zaupanje gospodarja države na delo, ki mu posveti vse svoje sile. In kakor vi želite meni zdravja in moči, želim tudi jaz vam, da se po ločitvi zdravi in srečni svidimo po velikem skupnem delu v korist za bodočnost in napredek domovine in sreče naroda in države.

tičnejši vtis izmed vseh zvezd, kolikor sem jih imel priliko osebno spoznati. Vedno je skromna in neprisiljena, kar so mi potrdili tudi operaterji, ki so delali z njo. Če se prav spominjam, je naš klubski fotograf v Hollywoodu Slovenec J. Z. List tudi že delal z njo. Gotovo se mu ni niti sanjalo, kot se tudi meni ni, da bi bila v kakoršnikoli zvezi s Slovenci. Mene je zato cleveandska »Ameriška Domovina« kar najprijetneje presenetila.

Mladi igralci praviljične igre »Trnjulčicas« iz Zagorja, ki so jo z najboljšim uspehom igrali že trikrat in jo na občo zahtevo danes zvečer ponavljajo.

Senzacionalno razkritje o roparskem vlovu na Ruški cesti v Mariboru

Maribor, 24. januarja.

Preiskava o roparskem napadu na Ruški cesti v hiši št. 33, o katerem smo že včeraj podrobno poročali, je danes končala s senzacionalnim razkritjem. Zaradi raznih okoliščin je policija že včeraj prišla resno dvomiti, da bi se bil napad dogodil tako, kakor je izpovedal ranjeni mladenič Jaroslav Čoh. Posebno sumljiva je bila tudi njegova rana na stegnu, ki je po zdravniški preiskavi kazala vse znake, da si jo je mladenič sam zadal.

Policija je zato obrnila svojo pozornost na fanta samega ter je ugotovila, da Čoh ni več dijak, kakor se je prvotno trdilo. Mladenič, ki nima več staršev, je bil do konca lanskega šolskega leta v oskrbi kapucinov v Studenčih, od koder je hodil v 4. razred tukajšnje gimnazije, je pa pri mali maturi padel ter zagrešil poleg tega tudi v samostanu samem neko nerednost, tako da ga je moral zapustiti. Letos ob začetku šolskega leta je prišel k dijaški gospodinjini Mariji Povsavi, da bi studiral kot privatist, ker pa je zaostal s plačili za 570 Din, mu je gospodinja odpovedala stanovanje in hrano. Te dni bi se moral izseliti.

Tako je prišel mladenič sredi najhuje zime na cesto in ni vedel, kam bi krenil. Tedaj se je domislil, da bi bilo še najbolje, ko bi mogel v bolnico, kjer bi našel stanovanje in hrano. Hotel je najprej, kakor je danes priznal, poskusiti s samomorom, toda zbal se je, da bi se res do smrti poskoval, ne pa samo ranil. Zato je zasnoval načrt, katerega je tudi izvršil. S sekiro je nasilno odprl vrata v gospodinjino sobo, razmetal vse po njeni omari, nato pa vzel nož in se sam zabodel v stegno. Ranjen je prišel klicati na pomoč, da je privabil ljudi, katerim je potem natvežil zgodb o roparskem napadu dveh neznancev.

S tem je Jaroslav Čoh dosegel svoj namen: prišel je v bolnico, a na pritisk policije se je naposled le vdal in skesano priznal svoje dejanje. Policija ga je zaenkrat pustila v bolnici, obenem pa je izročila vso zadevo državnemu pravdnštvu v nadaljno postopanje. S tem razkritjem se je nervoznost, ki se je po prvih vesteh pojavila v mestu, pomirila. Maribor tedaj vendar ni tako razbojniško gnezdo, kakor bi se bilo moglo sklepati, če bi se bil napad, katerega si je Čoh izmislil, res izvršil.

Spomenik našim padlim v Parizu

Udruženje rezervnih oficirjev in bojnikov je začelo po vojni zbirati posmrtno ostanke svojih vojnih tovarišev, ki so pomrli med vojno v domovini ali izven njenih meja.

Doslej je združenje zgradilo spominsko kostiše na Gučevu, na Ceru in kostiše branilcev Beograda. Zdaj pripravlja zgradbo vojaškega pokopališča v Parizu, za katerega je pariška občina odstopila lepo zemljišče. Tu bodo zbrani posmrtni ostanki naših v vojni padlih ali ranam podleglih vojakov v Francoski ali njenih kolonijah.

Sredi pokopališča bo spomenik (glej sliko), ki predstavlja našega vojaka pod zaščito Francoške. Načrt je napravil akademik kipar g.

Dragomir Arambasić. Udruga je napravila spomenik z dobičkom, ki ga bo imelo pri prodaji posebnih znank v korist spomenika in pokopališča v Parizu. Znamke po 50 para, 1 Din, 150 in 3 Din prišne prodajati te dni in bodo pol leta v obtoku. S kupovanjem teh znank je dolžan vsak Jugoslovian omogočiti plemenito akcijo Udruga.

Smrt znanega planinca

Davi je nenadoma v Ljubljani umrl znani planinec **Lovro Berdajs**. Rodil se je v Ljubljani leta 1875. Bil je knjigoveški pomočnik in celih

petindvajset let nameščen pri Mohorjevi družbi v Celovcu. Po prevratu se je preselil v Ljubljano. Bil je med soustanovitelj zilske podružnice SPD, ki je bila ustanovljena leta 1900. s sedežem v Ziljski Bistrici. Ko je bil sedemdeset let podružnice šest let nato premeščen v Celovec, je pokojni Lovro Berdajs tudi v Celovcu agilno sodeloval. Bil je skoro na vseh južno-koroških vrhovih in se v predvojnihi časih udeležil vseh planinskih prireditev na Koroškem.

Ouida:

Kneginja Zurova

41

Končno je nekdo potkal na njegova vrata, toda ni bil Anatol, ampak hotelski sluga. Z nešteti pokloni mu je predložil tiskovino v podpis. Moral je povedati ime in poklic ter plačati pristojbino za zabavišča in plešišča.

Tujec je raztreseno preletel z očmi tiskovino, vzel pero ter izpolnil vrste. Domovina: Ves svet. Poklic: Umetnik. Ime: Corrèze. Prispevek za kopališni fond: sto frankov.

Ko se je natakar hotel odstraniti, mu je Corrèze dejal: »Počakajte trenutek. Ali bom moral vsak večer poslušati to razbijanje?«

»Kakšno razbijanje, gospod?«

»Temu pravite pri vas glasba?« je rekel Corrèze.

»O, to je samo češka kapela. Ne, gospod, ne igra vsak dan, ta pride samo tedaj, če prispe semkaj gospoda kraljevskega čina, in zaigra dobrodošlico.

»Upam, da bo tako. Komu pa je danes namenjena dobrodošlica?«

»Kneginji Zurovi, ki je ravnokar prispela.«

»Saj ni v kraljevskem činu.«

»Oh, gospod, saj ni daleč do njega. Knez je vendar tako bogat —«

»Jeli on tudi tu?«

»Ne, gospod.«

»Katere sobe je najela gospa kneginja?«

»Baš one pod vami. Če bi jih ne bili pridržali za kneginjo, bi jih dali vam.«

Godba je končala razbijati, kakor se je Corrèze izra-

zil. Večerno tišino je prekinjalo zgolj pljuskanje čolna na vodi in mrmranje ljudi na izprehajališču.

Anatol je tiho vstopil ter začel razkladati gospodovo prtljago.

»Prinesi mojo kitaro,« mu je velel gospod. »Nato pojdi v kuhinjo in pripazi, da mi ne pripravijo strupene večerje. Nemška kuhinja, to je nekaj strašnega!« Anatol je položil škatlo s kitaro na stol in odšel v kuhinjo.

Corrèze je zamišljeno stopil na balkon ter pogledal na balkon prvega nadstropja pod seboj. V mesečini je spoznal Lorisa. Pes se je bil zleknil poleg stola, na katerem sta ležala črna pahljača in šopek alpskih rož. Corrèzeovo srce je močneje zabilo. »Naj bo,« je rekel sam pri sebi, »zdaj ji zapojem podoknico.«

Stopil je zopet v sobo, vzel iz škatle veliko špansko kitaro, pogasil vse luči v sobi ter začel peti v temi.

In kmalu so postali ljudje spodaj pred hotelom in na mostu ter poslušali. »Kdo je to?« so se vpraševali. Nekdo je rekel: »Slišal sem, da je prispel semkaj Corrèze.«

Kneginja Zurova, ki je bila utrujena od naporne vožnje, je počivala na divanu. Ko je zaslišala petje, je skočila na noge in srce ji je silovito zabilo. Na vsem svetu ni bilo glasu, ki bi ga mogla zamenjati z njegovim. Stopila je ven na balkon. — Corrèze je pel. — Reka spodaj je šumela in nežni vetrič je donasal z gorskih gozdov duh po smrečju. Vera je poslušala s povešeno glavo. Njeno obličje je bilo belo kakor lilija. Vedela je, da poje zanjo, samo zanjo. Pel je odlomke iz »Fidelije« in »Fli-genije« ter vtil v svoj glas dušo in srce. Pel je kakor slavček, ki bi mu srce počilo, če bi ne smel peti o svoji ljubezni in svoji žalosti. Nenadoma je prenehal in Vera je čula, kako je zaprl okno. Množica je za hip molče čakala, nato se je razleglo glasno odobravanje in vzklil-

kanje, kakor da pozdravljajo cesarja. Klicali so Corrèzeovo ime in ploskali, dokler ga niso prisilili, da se je pokazal na balkonu in se zahvalil. Priklonil se je z glavo, zamahnil z roko ter voščil svojim občudovalcem lahko noč.

Eno nadstropje niže je Vera sedela na stolu in si zakrila s pahljačo obličje. Jokala je in vendar je bila srečna — tako srečna!

Glas markize pl. Sonnaz jo je zdramil iz njenih misli. Tudi Jeanne je prišla na balkon v svojem belem plašču. To je bila podoknica, draga prijateljica, je rekla. »Gotovo ste tudi vi spoznali ta glas. Da bi pa bila vsaka pomota izključena, sem poizvedovala. On je. Ne bova se dolgočasila, draga. Corrèze ni dolgočasen. Nebeško je pel. Morda se je samo vadil,« je rekla z zateglim glasom, ostro opazujoč kneginjo, »morda pa je zvedel, da sve midve tu.«

Ko je svetovala Zurovi, naj pošlje Vero v avgustu v Ischl, je bila zvedela po nekem pismu z Dunaja, da namerava Corrèze semkaj priti.

Ko se je Ischl naslednjega jutra predramil, je solnce žarelo na brezoblačnem nebu. Zelena voda se je lesketala. Otroci so se igrali pod drevjem, lepe gospe so se izprehajale z dolgočasnimi solnčniki po esplanadi in lovci v sivih in zelenih suknjičih so romali v gore. Celotna slika je izdajala pokoj, pestrost podeželja.

»Krasno! Krasno!« je pomislil Corrèze, ko je stopil na vse zgodaj na svoj balkon ter se naslajal s krasnim razgledom.

Ko je tako slonel na ograji, mu je hkratu padel k nogam šopek planink in znan glas mu je zaklical: »Dobro utro, Corrèze. Lepa hvala za podoknico, ki ste nam jo sinoči peli. Zato vas vabim k zajutreku. Toda biti morate točni, ker vedite, da v tej predpotopni deželi zajtrkujejo že ob desetih.«

Ana Pavlova — mrtva.

Slovita plesalka Ana Pavlova, bivša prva plesalka na carski operi v Petrogradu, je po kratki bolezni v Haagu umrla.

Nekaj, kar mnogi ne vedo

Mnogo ljudi mnogo ne vé. Nekateri vedo nekaj. Jaz n. pr. pa vem — tako piše Hans Reimann — da so urarji najboljše strele; da imamo mi, ubogi prebivalci Srednje Evrope, komaj 14 dni na leto, da ni nebo oblačno; da so (po Darwinu) črni šesta velesila na svetu; da je »50« poldruga tretjina od »100«; da je imel pesnik Oskar Wilde zelo slabe zobe; da je Anton Kettner naredil l. 1790. prvo uro na kuka-vico; da so l. 1670 Parižani plačevali kavo po 140 frankov tunt; da potrebuje polž 10 dni, da preleze 1 km; da so zobozdravniki dali ljudem v usta že za 700 milijonov zlatih mark zlata; da velja vsak pisk nemške lokomotive 14 vinarjev; da pokradejo vsako leto okoli 5000 brisač iz stranišč na vlakih; da odpravimo navadne madeže iz obleke najlažje s slino, mastne madeže pa z zmrazjenim surovim maslom. In tako dalje.

Največ pa je takih stvari, ki jih sploh nikomur ni treba vedeti.

Če jaz kaj ne vem, pogledam v leksikon. »Kakor je znano, je ta in ta tega in tega dne umrl,« piše podlistkar ali časnikar, ki tega sam še pred nekaj minutami ni vedel. Mi se bhamo z neko »izobrazbo« in z nekakšnim »znanjem«, da ustvarjamo s tem protitež proti nogobrcarstvu. Mi imamo znanje za sport in kopičimo znanje na znanje, kjer le moremo, a ravno s tem smo postali barbari, proleti in to publoglavci. Zato pa zahtevamo, naj imajo tudi cestni pometalci maturo. Včasih nam je zadostovala knjiga »1000 čudežev«, ki je bila lepša kaor cel tucat romanov, danes pa raz-saja med nami »kuga križank«, ki tlači in ba-še v ljudi zemljepisno, zgodovinsko, prirodopisno in kdo ve kakšno znanje še. Na nas lije neprestano dež znanja s severa in z juga, z vzhoda in zahoda in časopisi seznanjajo človeka s 1000 stvarmi, ki jih ni vedel; človek to ropotijo bere, da čez nekaj minut zopet ne vé, ker je vsega preveč.

Le nekaj malega bi morali ljudje vedeti.

Le ustavi se na cesti in opazuj ljudi: druge, sebe in tako naprej, pa boš videl, da nekaj skoro nihče ne vé, da je bila od l. 1914. do l. 1918. vojska...

Iz Rusije

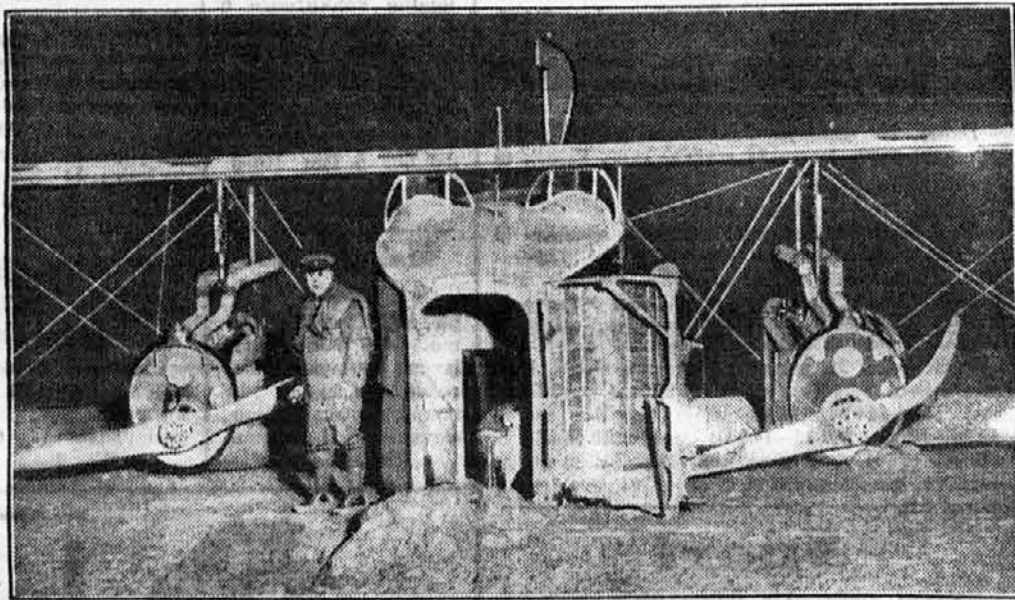
Leninova vdova, gospa Krupskaja, si kljub vsem opominom in svarilom ne da vzeti pravice do kritike. Stalina seveda to jezi in se vedno ž njo prereka. Na račun tega prerekanja kroži po Moskvi sledeči dovtip:

»Nadežda Konstantinova,« pravi Stalin Leninovi vdovi, »če ne boste nehal kritizirati naše politike, bom imenoval za Leninovo vdovo drugo zanesljivejšo osebo!«

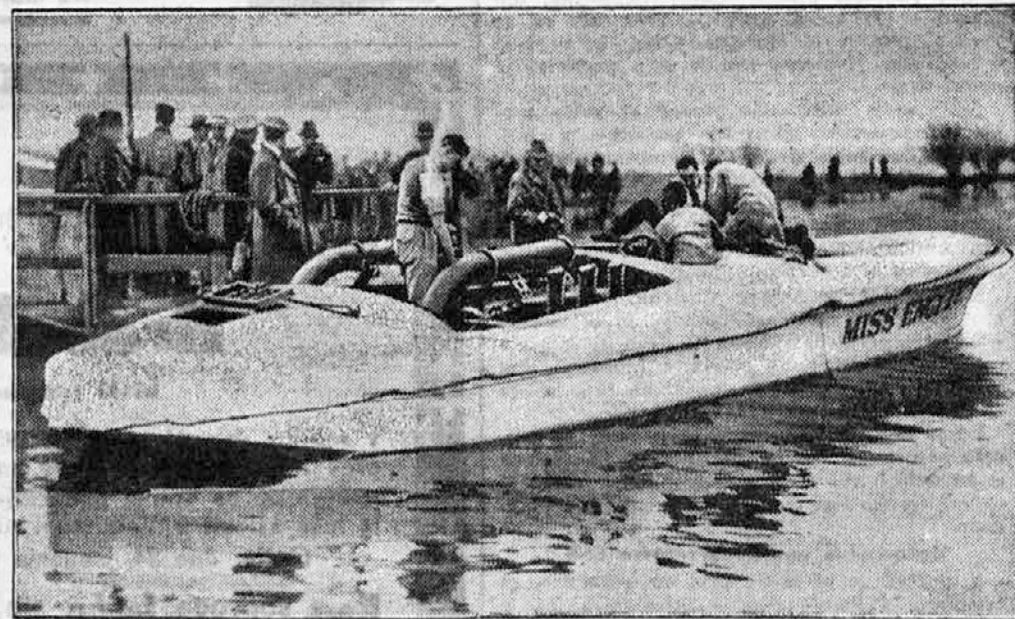
Nemško-avstrijska pogajanja v Berlinu.

Od leve na desno: generalni ravnatelj nemških državnih železnic dr. Dorpmüller, generalni ravnatelj avstrijskih državnih železnic dr. Straffelle, nemški minister za promet Oudrord in avstrijski poslanik v Berlinu dr. Frank. Ta komisija se posvetuje o raznih prometnih vprašanjih, ki se tičejo Avstrije in Nemčije.

Letalo z zlatom je moralo pristati.

Neko francosko letalo je letelo iz Londona v Pariz. Letalo je imelo s seboj skoro za 25 milijonov dinarjev zlata. Pri mestu Snowden v Angliji pa se je moralo spustiti na tla, ker je odpovedal motor, in se je težko poškodovalo. Slika nam kaže pokvarjeno letalo, ki ga straži oborožen pilot.

Rekordna vožnja z nesrečnim čolnom.

Slika nam kaže priprave za odhod motornega čolna. Znani angleški dirkač Kay Don hoče postaviti nov rekord v brzi vožnji z motornim čolnom »Miss England II«.

Zanimiva najdba

Pri mestu Styrnäs na severnem Švedskem so nedavno našli v nekem ženskem grobu več lepo izdelanih zaponk, potem školjko iz indijskega morja, nekaj bronastih posodic in več bizantinskih novcev. Ta najdba dokazuje, da so Švedji že zdavnaj imeli dobre zveze s Carigradom, kajti na novcih je slika bizantinskega cesarja Teofila, ki je vladal od l. 839. do l. 842. Vprašanje je le, če je Šved sam prinesel tista darila svoji ženi iz Carigrada, ali pa je mogoče žena prišla iz Carigrada na Švedsko. Stara zveza med Švedsko in Carigradom je namreč vodila iz finskega morskega zaliva po reki Nevi od tam pa do reke Dnjester in v Carigrad. Bizantinski zgodovinar Konstantin Porfirogenet pa imenuje v svojih delih Švede »Rhos«, Ruse pa označuje kot Slované.

Čudodelna očala

V indijskem mestu Poona (v pokrajini Bombay) je nedavno umrl državljani Zedinjenih držav James Brandon, ki je bil znan daleč naokoli kot »amerikanski Buda« (Buda je ustanovitelj budistične vere, ki je zelo razširjena po vzhodni in južni Aziji). Umrl je, kakor pravijo, ker mu je »počilo srce« od žalosti, »ker mu je Bog odvzel milost, da bi zdravil ljudi.«

Brandona, ki je živel prej v mestu Nashville v ameriški državi Tennessee, so našli mrtvega v neki umazani duplini, kjer je živel kakor puščavnik in prerok in zdravil ljudi. Mož je bil trdno prepričan, da mu dajajo nadnaravno moč neka očala, s katerimi je spoznaval bolezni in določal zdravlja. Nedavno pa je vlomila v njegovo duplino tolpa mladih, predznih zločincev in mu pokradla vse njegovo premoženje z očali vred. Takrat je mož opupal in je umrl.

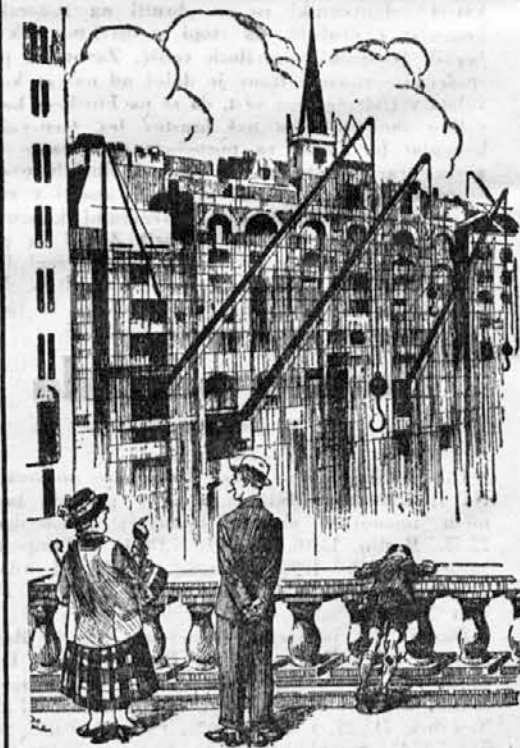
Brandon je prišel v Indijo pred 12 leti, kjer si je pridobil s svojim čudodelništvom prav čedno premoženje. Toda čeprav je obljubil lepo nagrado onemu, ki mu prinese čudodelna očala nazaj, očal ni videl nikdar več.

Na smrtni postelji pa je prosil svoje znanee, naj njegovo truplo sežgo in pepel razdele med njegove indijske prijatelje.

»Moji ženi se je posrečila imenitna iznajdba — iznašla je neko nezlomljivo maso.«

»Kako pa?«

»Včeraj je mesila kruh in masa je bila tu.«

Humor.

Dekla z dežele v londonskem pristanišču: »Tukaj pa morajo biti velike ribe!«

Mladi Jugoslovan

Radivoj Rehar:

Črni teloh

Smeje se poročna zima:
»V bel sem plašč zemljó odela,
in ne dovolim, da v času
mojem cvetka bi vzcvetela!
Le poskusi naj, kdor more,
motiti tišino smrti!
Goli gozdi so in logi,
goli doli vsi in vrt...«

Pa vzbudi se med lesovi
cvetka nežna vsa in bela,
ko da nálaš hudo zimo
razjeziti bi hotela.
»Glej, jaz cvetem,« se oglasi,
»da oznanim zemlji celi,
da snegovi tvoji mrzli
kmalu bodo spet skopneli.
In tedaj vsi logi tihi,
doli vsi in solnčne trate
bodo vriskali veseli —
sredi nove vesne zlate...«

Pravljica o hudobcu, ki je ukradel solnce

(Prevedel: K. M.)

Ko so hudobci odpadli od Boga in zbežali na zemljo, tedaj so odnesli s seboj tudi solnce. Poglavar hudobcev ga natakne na kopje in ga prenaša na ramenu. Zemlja se pa potoži Bogu, da bo solnce na njej vse požgalo. Tedaj pošlje Bog angela, da poiskusi vzeti vragu solnce.

Angelj prileti na zemljo in se pridruži poglavarju hudobcev. Ta si takoj misli, zakaj se mu je angelj pridružil, zato pazi skrbno na solnce. Ko sta hodila tako skupaj po zemlji, prideta nekoč tudi k morju, ter se začneta kopati; vrag zasadi kopje s solncem v zemljo. Ko se malo okopljeta, pravi angelj: »Daj, da se potopiva, da vidimo, kdo se bo bolj globoko.« Vrag odgovori: »Dobro, potopiva se.« — Angelj se prvi potopi in prinese pest peska z dna morja. Sedaj se mora potopiti še vrag, to-

da boji se, da mu angelj solnce ne odnese. V tem se pa nečesa domisli. Pljune na zemljo in iz pljunka nastane — sraka. Sraka naj mu varuje solnce ta čas, ko se on potopi, da prinese z morskega dna peska. Ko se vrag potopi, napravi angelj nad morjem križ, da nastane na njem led, devet kolen debel, pograbi solnce in pobegne k Bogu. Sraka se začne dreti in ko jo zasliši vrag, se hitro vrne na površje.

Deklica, modrejša od carja

(Prevedel: K. M.)

V skalnati votlini je živel nekoč siromašen človek. Ni imel ničesar drugega razen hčerko, ki je bila zelo modra in poslušna. Tudi svojega očeta je učila, kako naj pravi in govori.

Nekoč pride siromak k carju, da mu kaj podari. Car ga vpraša, odkod je in kdo ga je naučil tako govoriti. Siromak mu pove, pametno govoriti pa da ga je naučila hčerka. »Od koga pa se je tvoja hči naučila?« vpraša car, a siromak mu odgovori: »Njej sta dala modrost Bog in naše žalostno siromaštvo!« — Tedaj mu da car trideset jajec in mu reče: »Nesi to tvoji hčeri in ji reci, naj mi iz teh jajec izleže piščeta, pa jo bom dobro obdaril. Če pa jih ne izleže, te bom pretepel!«

Siromak odide jokaje v votlino in pove vse svoji hčeri. Deklica spozna, da so jajca skuhaná. Očetu pa reče, naj pusti to skrb njej in naj odide k počitku. Oče jo posluša in gre spat. Deklica vzame velik lonec, ga napolni z bobom in vodo ter ga pristavi k ognju, da se skuha. Zjutraj pokliče očeta ter mu ukaže, naj vzame plug in vole, pa naj gre orat v bližino one poti, koder bo šel car mimo. »Ko boš zagledal carja, vzemi bob ter ga sej in kriči: 'Dajte, volički, da nam Bog pomaga, da obrodi skuhaní bob!'« Ko pa te car vpraša, kako more roditi skuhaní bob, mu reči: »Ravno tako, kot se iz skuhaníh jajec izležejo piščeta!«

Pride do površja, toda joj: morje je zamrznjeno, ne more ven. Tedaj se spusti zopet na dno, vzame velik kamen ter z njim prebije led in pohiti za angelom.

Angel beži, a vrag za njim. Prav ko stopi angel z eno nogo na nebo k Bogu, ga vrag dohiti ter mu z nohti odtrga od podplate kos mesa. Angel odhiti tako ranjen s solncem pred Boga in zajoče: »Kaj naj počnem sedaj tako pohabljen?« Bog pa mu reče: »Potolaži se, ne boj se; napravil bom, da bodo vsi ljudje imeli na podplatih malo vdolbino.«

Bog tako tudi napravi. Pri vseh ljudeh postanejo na podplatih obeh nog male udolbine. Tako je ostalo do danes.

Pesmi o kraljeviču Marku

Prevaja Radivoj Rehar.

Kraljevič Marko in Nina iz Kosturja (Dalje.)

Odgovarja golubán mu zvesti:
»Nič ne boj se, kraljevič mi Marko!
Hraber človek hraber sen zasana.
Sen je lažen, Bog le je resnica!
Ko dospeta v mestu carigrasko,
skliče sultan silno svojo vojsko
in povede jo čez morje sinje —
tja v arabsko pusto pokrajino,
spotom jemlje vsa obmorska mesta,
štirideset štiri silna mesta.
Ko dospejo do Karaogána,
leta tri ga vsa oblega vojska,
leta tri — zavzeti ga ne more...
Seka Marko z mečem po Arabcih
in vse glave pred vladarja nosi,
da mu čistih zlatov zanje daje.
Neprijetno silno to je Turkom,
pa vladarju očrni Marka:
»Car presvetli, Bajazit mogočni,
lažno vse je Markovo junaštvo,
ker on reže — le mrličem glave,
da za zlato tebi jih prinaša.«
To izve po dobri znancih Marko,
pa potoži svetlemu vladarju:
»Gospodar moj, car in moj poočim,
krstna slava, Jurjev dan čestiti,
pa dovoli, car moj in poočim,
da slavim v samotji jo in miru,
po zakonu in po običaju;
z mano pustí, car moj, Alil-ago,
da si skupaj žejo pogasiva!«
Milo takrat se stori vladarju,
pa dovoli kraljeviču Marku,
da slavi na samem svojo slavo
s pobratimom, dragim Alil-agom.
Jezdi Marko na zeleno goro,
daleč preč od sultanove vojske,
tam razpne si šotor svoj prostorni,
s pobratimom, dragim Alil-agom.
Ko je jutro zora zardela,
brž spozna arabska straža budna,
da med Turki silnega ni Marka,
pa zakliče svoji vojski hrabri:
»Hitro zdaj na Turke navalimo,
ker med njimi ni junaka Marka,
na velikem, silnem konju Šarcu!
Takrat vstane vsa arabska vojska —
tridesetkrat tisoč pade Turkov...
Naglo sultan Marku pismo piše:
»Brž pridi, moj posinko Marko!
Tri armadne sem izgubil zborov.«
Ali Marko carju odgovarja:
»Kam hitreje, car moj in poočim!
Nisem niti še napil se vina,
kaj še slavo proslavljal si svojo.«

Ko zori se drugo jutro belo,
spet oglasi straža se arabska:
»Hitro zdaj na Turke navalimo,
ker med njimi ni junaka Marka,
na velikem, silnem konju Šarcu!
Zopet vstane vsa arabska vojska —

šestdesetkrat tisoč pade Turkov...
Zopet sultan Marku pismo piše:
»Brže pridi, moj posinko Marko!
Šest armadnih sem izgubil zborov.«
Ali Marko carju odgovarja:
»Čakaj malo, car moj poočim!
Nisem še se nagostil zadosti
z znanci vsemi in pa s pobratimi.«
Ko zori se tretje jutro belo,
spet oglasi straža se arabska:
»Hitro zdaj na Turke navalimo,
še med njimi ni junaka Marka,
na velikem, silnem konju Šarcu!
In spet vstane vsa arabska vojska —
stokrat tisoč v boju pade Turkov.
»Brže pridi, moj posinko Marko,
brže pridi, moj po Bogu sinko!
Zrušili so šotor mi Arabci.
Pa žažene Marko se na Šarca,
brž pojezdí k sultanovi vojski
in ko nova zazari se zora,
in spet vname bitka se krvava,
in zakliče iz globine grla:
»Umaknimo, bratje se Arabci,
evo spet nam strašnega juaka,
na velikem, silnem konju Šarcu!
(Se bo nadaljevalo.)

Uganka

Je vozilo brez koles,
brez uprege tudi,
pa zato voziti zna —
samo v zimi hudi...

Rešitev prejšnje uganke: polžja hiša. Prejeli smo 27 pravih rešitev. Nagrado je žreb prisodil žreb Frančku Šoštaricu, učencu II. razreda ljudske šole v Veržuju pri Ljutomeru. Rešitve današnje uganke bo sprejemalo uredništvo »Mladega Jugoslavana« v Mariboru, Aleksandrova c. 24, do srede 28. januarja opoldne.

Siromak posluša hčer, gre na polje ter začne orati. Ko zagleda carja, začne kričati: »Dajte, volički, da nam Bog pomaga, da nam obrodi skuhaní bob!« Ko car to začuje, se ustavi in

reče siromaku: »Človek, kako naj ti obrodi skuhaní bob?« A oni mu odgovori: »Prav tako, kot se iz skuhaníh jajec izležejo piščeta!« — Car se takoj domisli, da ga je hči naučila, pa zapove služabnikom, da ga primejo in pripeljejo k njemu. Izroči mu povestno lana, govoreč: »Vzemi to in mi napravi jadra, vrvi ter vse drugo, kar je potrebno za ladjo; če tega ne napraviš, zgubiš glavo!«

Ruša:

Zimska

Gore mrzel sneg pokriva,
potok ledeni,
solnce malokdaj pogleda,
kaj na zemlji se godi.

Dečki na saneh drčijo:
hola, hola, hej;
nič se mraza ne bojijo
vriskajo naprej.

V sobi tam pri gorki peči
babica sedi
novo pratiko prebira
in pomladi si želi.

Esop. — Fr. B.:

Basen o lovcu in tigru

Lisica vidi lovec v polju,
njen kožuh mu je prav po volji,
pa hoče živo jo prijeti,
zato nastavi lepi teti.
Na njivi ji izkoplje jamo,
na jamo dene les in slamo,

na sredo kos mesa zavije,
za grmom sam se varno skrije.
Lisica pride, voha — sumi,
nevoljna vrne se po šumi.
Pa pride tiger tja do vade,
ne voha dolgo, kos popade,
a — hipno v jamo se zvali...
Iz grma lovec prihiti,
ker misli: v jami je lisica,
veselja mu žare se lica
in v jamo skoči... oh, gorje!
Brezbarčni tiger ga pojé...

Sin krt

Živel je skop in pohlepen kmet, ki si je hotel prisvojiti tujo zemljo, pa je poklical svojega malega sina, ga zakopal v sosedovo njivo ter mu poprej še naročil, kako naj odgovori, kadar bo zaslišal vprašanja.

Ko sta prišla potem pravdarja s sodniki na ono njivo, je vprašal oni, ki si jo je hotel po krivici prilastiti:

»Črna prst, povej, žigava si?

»Tvoja sem, samo tvoja!« se je oglasilo s otroškim glasom iz črnih tal.

Poln groze se je stresel pravi lastnik in je onemel, sodniki pa so prisodili njivo nepravemu lastniku.

Ko so se vsi razšli, se je vrnil krivični kmet na njivo in začel kopati, da bi rešil iz zagate svojega otroka. Toda zaman; ni ga bilo. Nesrečni oče ga je klical in sin je odgovarjal, toda bežal je vedno dalje in dalje. Kajti sin krivičnega kmeta je postal — krt.

bolje pogodila. Nato jo še vpraša, če bi hotela postati njegova žena. Deklica se pokloni in mu reče: »Častiti car, naj se zgodi kot ti hočeš, prostim te samo, da mi napišeš lastnoročno pismo: ako bi se kedaj name razjezil in me zapodil od sebe, imam pravico vzeti si iz tvojega dvora, kar mi je najdražje.« Car ji pritrdi in napiše.

Preteče nekoliko časa, kar se car nekega dne razjezi na carico in ji reče: »Ne maram te več za ženo, odidi iz mojega dvora kamorkoli hočeš!« Carica mu odgovori: »Svetli car, ugodi ti bom, dovoli mi samo, da tu prenočim, jutri pa odidem.« Car ji dovoli, da prenoči v gradu. Pri večerji pomeša carica vino z žganjem in nekimi uspavalnimi zelišči, ponudi carju, da pije in reče: »Pij car! Veseli se, ker se jutri razideva in veruj mi, da bom bolj vesela kot takrat, ko sem se s teboj sestala.« Car izpije in omamljen zaspi.

Carica se odpravi in odnese carja v neko skalno votlino. Ko se car prebudi v votlini, se razgleda okoli in zakriči: »Kdo me je prinesel semkaj?« A carica mu odgovori: »Jaz sem te prinesla.« Car jo vpraša: »Zakaj si to storila? Ali ti nisem rekel, da nisi več moja žena!« Tedaj pa mu carica pokaže ono pismo in reče: »Res je, častiti car, da si to rekel, toda poglej, kaj si podpisal v tem pismu: kar mi bo najdražje v tvojem dvoru, smem odnesti, ko odidem od tebe!«

Ko car to čuje, poljubi ženo ter se z njo povrne v carski dvor.

NARODNA BANKA KRALJEVINE JUGOSLAVIJE

IZGUBA

Račun dobička in izgube z dne 31. decembra 1930.

DOBIČEK

Skupni stroški				Dohodki od meničnih obresti:			
centrale in vseh podružnic:				zastavek od meničnih obresti po odbitku			
plače in draginski doklade	20,587.110	05		prenosnih obresti		68,868.106	32
kurjava, razsvetljava, poština, depeše,							
pisarn. potrebštine, popravila zgradb,				Dohodki od posejilnih obresti na sestavo:			
dnevnice, prispevki, bančni stroški za				zastavek na obresti po sestavih po odbitku		16,019.873	22
izdelovanje novčanic in vsi ostali				prenosnih obresti			
stroški	20.730.699	89	41,317.809	94			
Amortizacije				Dohodki od obresti po državnem posejilu			
od nepremičnin, zgradb centrale in po-				Din 1.000.000.000—:			
družnic, zavoda za izdelovanje novčanic				obresti od tega posejila		7,068.785	36
in od pohištva in opreme			7,147.809	50			
Dvomišnje terjatve			6,919.391	50	Zaslugek pri raznih poslih:		
Tantieme					od pravizije, tečajne razlike, hranarine,		
upravnemu odboru in nadzorstvenemu od-					raznih obresti itd.	82,494.727	—
boru in uradnikom po členu 89. zakona			4,113.997	85			
Državna udeležba pri zaslužku							
po členu 89. zakona			38,671.579	86			
Čisti dobiček za razdelitev med delničarje .			25,781.053	25			
			123,951.441	90			123,951.441 90

IMOVINA

Bilanca z dne 31. decembra 1930.

DOLG

Metalna podloga:				Glavnica			
v metalu:				je določena z Din 50,000.000— v kovanem			
v zlatu	98,575.852	44		zlatu; na njen račun vplačano:			
v srebru	17,581.636		116,157.488	44	v kovanem zlatu	10,000.000	
v razni tuji valuti po nominalnem tečaju:					v novčanicah	20,000.000	30,000.000 —
v blagajnah	1,100.090	97					
v depotu pri tujih korespondentih . .	118,855.244	56	119,965.336	53	Novčaničje v obtoku:		
Gotovina v metalnem nikljevem novcu . .				27,057.966	53	stalne dinarske	5,222.476.230 —
Posejila.					dinarske	166,589.985	
na menice po navadnem eskontu			1,433,683.790	89	dinarsko-kronske	7,466.500	5,896,532.715 —
na zastavo vrednostnih papirjev			203,472.463	96	Terjatve države:		
Prejemki od države:				1,637,156.254	85	po računu začasne zamene v razni valuti	
dolg za odkup kronske novčaničje	927,830.645	35			po raznih računih	126,263.238	53
po odbitku državne						59,885.654	88
udeležbe pri zasluž-					Obveznosti po tekočih in po raznih računih:		
ku Narodne banke Din 38,671.579-86					po žirovnih računih	667,234.583	76
odštevki od tega za					po raznih računih	195,619.701	05
državno udeležbo							862,854.284 81
pri stroških za iz-					Bančni fond:		
delovanje novčanic	8,640.657-57				rezervni	12,964.099	10
po računu začasne zamene v bančnih nov-					za nakup zlata za glavnico	83,055.870	
čanicah	30,030.922	29	897,793.723	06	za popolnitev dividende	44,620.761	21
po računu rednega kredita dinarjev					za amortizacijo nepremičnin	30,743.953	99
1.000.000.000—			126,263.238	53	za zidanje založnišča	3,384.462	08
po izrednem kreditu			996,842.941	92	za podpiranje kmetijstva	443.751	53
			2,000,000.000	51	za podpiranje kmetijske književnosti . .	328.297	85
Vrednosti bančnih fondov:				4,020,905.903			175,541.195 76
rezervnega			12,964.162	82	Pokojsinski fond bančnega osebja		31,547.688 42
za popolnitev dividende			44,474.213	49			31,125.093 —
za nepremičnine			26,767.533	10	Položitelj hranilnih depozitov		
za zidanje založnišča			3,337.465	11			4,920,390.442 45
za podpiranje kmetijstva			443.692	43	Položitelj depozitov po raznih računih in		
za podpiranje kmetijske književnosti . .			325.839	30	kavcije		2,138,377.163 —
Vrednosti pokojninskega fonda za bančno				88,302.505 75	Terjatve države za zastavljene domene . .		
osebje							30,281.000 —
Bančne nepremičnine:				31,551.191 98	Ministrstvo za finance po računu depota ko-		
zgradbe centrale in podružnic			86,548.867	21	vanega denarja		4,113.997 85
Zavod za izdelovanje novčanic			44,698.072	54	Tantieme		435.699 —
Pohištvo in oprema			2,739.084	48	Neizplačana prejšnja dividenda		25,781.053 25
Hranilni depoziti			31,125.093				
Depoziti po raznih računih in kavcije . . .			4,920,390.442	45	Čisti dobiček za razdelitev med delničarje .		
Vrednost državnih domen, sestavljenih za				2,138,377.163			
izdajanje novčanic							
Depot kovanega denarja				30,281.000			
Presežek, izdan za nakup deviz,				587,382.856			
med nominalnim tečajem in tečajem v							
bančnih novčanicah							
			13,832.629.225	45			13,832.629.225 45

Po sklepu upravnega odbora z dne 8. januarja 1931. smo podpisani pregledali prednji račun dobička in izgube in prednjo bilanco, ju vzporedili s glavnimi in pomožnimi knjigami ter ugotovili, da sta povsem točna in pravilna.

V Beogradu, dne 12. januarja 1931.

Člani upravnega odbora:

Tod. J. Mijailović s. r.

Mih. L. Đurić s. r.

Dr. Vladimir Turković s. r.

V. K. Petković s. r.

Sei knjigovodstva:

Dragoslav S. Švabić s. r.

Na podstavi člena 27. zakona o Narodni banki in členov 75. in 94. Statuta je nadzorstveni odbor pregledal prednji račun dobička in izgube in prednjo bilanco ter ju odobrava, ko je ugotovil, da sta pravilna.

V Beogradu, dne 17. januarja 1930.

Člani nadzorstvenega odbora:

dr. Ferd. Gramberg s. r.

Milorad M. Popović s. r.

D. Hribar s. r.

Milan B. Tomić s. r.

Zika Janković s. r.

Solomon A. Koen s. r.

Predsednik:

D. J. Živadinović s. r.

Podpredsednik:

R. J. Jovanović s. r.

Od dobrega najbolje je le

Gritzner-Adler
šivalni stroj in kolo

Elegantna
izvedba
najboljši
materijal!

URANIA
pisalni stroj
v 3 velikostih!

Novost!

Šivalni stroj
kot damska pisalna miza

Le pri
Jos. Petelinc
Ljubljana

za vodo, blizu Prešernovega spomenika
Zmerne cene tudi na obroke! Tel. Int. 2918

KLIŠEJE
vseh vrst po
fotografijah
ali risbah
izvršuje
najsolidnejše
klišarna
ST-DEU
LJUBLJANA
DALMATINOVA 13

A. Gastraun
Ljubljana
Prešernova ulica 42
Tvojnica dežnikov in solnč-
nikov — Sprejemajo se po-
pravila in preoblike

Sanatorij
v Mariboru, Gosposka ul. 49
Telefon 2358

Lastnik in vodja: **primarij doktor Cernič, specialist za kirurgijo.**

Sanatorij je najmodernejši urejen za operacije in opremljen z zdravilnimi aparati: višinskim solncem za obsevanje ran, kostnih in sklepnih vnetij; tonizatorjem za elektriziranje po poškodbah in ohlapelosti čreves; diatermijo za električno pregrevanje in električno izžiganje; žarnico „hala“ za revmatična in druga boleča vnetja; „enterocleaner“ — jem za notranje črevesne kopeli pri zaprtju, napihovanju in za splošni telesni podvig. Cene zmerne.

Pozor, ljubitelji zimskega sporta!

Pred nakupom zimskih sportnih predmetov si oglejte veliko zalogo smučk, navadnih kakor Hickory, vseh vrst vezav in palic, maše, drsalke ter vseh za zimski sport potrebnih predmetov

Špedicijsko podjetje
LJUBLJANA
Telefon št. 20-60

Radi povečanja centralne kurjave

predamo

1 nizkotlačni parni kotel

sistema »Strebelc, tipa Ecune, s 17,5 m² gorilne ploskve, za kurjenje s koksom ali rjavim premogom, s pripadajočimi deli, in sicer: membranskim regulatorjem, manometrom, vodokazom, dimnim zasunom, vodostojno varnostno cevjo itd. Kotel se lahko vsak dan ogleda

v tiskarni Merkur
V LJUBLJANI, GREGORČIČEVA UL. 28

kjer je dobiti pri ravnanju vsa potrebna pojasnila.

Najmodernejši vzorce ZAVES in PERILA

namiznih in kuhinjskih garnitur veze najfineje in najceneje tvrdka

Matek & Mikeš
Ljubljana, Dalmatinova 13
Entljanje, ažuriranje, predtiskanje takoj.

OGLEDALA
vseh vrst, velikosti in oblik
STEKLO
zrealno 6—8 mm, masinsko 4—6 mm, portalno, ledasto, alabaster itd.
SPECTRUM D. D.
LJUBLJANA VII — Telef. 23-48
ZAGREB CELOVŠKA 51 OSIJEK

Učinkovita obramba in lek zoper grižol, hripavost, prehlad, nahod, akutne in kronične bronhite, katar, hrip, influenco, naduho in zasoplost so razkužilne pastilje

VALDA

Neizogibni pogoji: Zadrževanje strogo v vseh lekarnah in drogerijah le izvirne pastilje

VALDA

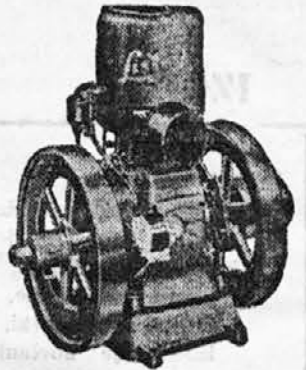
samo v škatlicah z napisom „VALDA“.

412

To so bencinski motorji

angleški jim **Lister** glavni. Neomejeni so v delu, jekleni, jim truda in znoj ni mar! Meljejo, mlatijo, režejo, povsod se radi zaprežejo. Kos so igraje nalogi vsaki, to so angleški motorji junaki, da takih — nikoli nikdar!

Če režejo les ali mlatijo žito, je njihovo delo vselej temeljito. Natančni so in dragoceni za vas, ker štedijo olje, gorivo in čas. **Lister** motorji, to so sloviti, ki boljše pač res ni moči dobiti, ker takih — nikoli nikdar!

406

Lister-motor,
FRANC STUPICA

ta najcenejša delovna moč, je vedno na razpolago pri trdki

Železnina in zaloga **LJUBLJANA**
poljedelskih strojev Gosposvetska c. 1

Brezobrestna posojila

za zidavo hiš, za nakup hiš in posestev, za prevzem hipotek na hišah in posestvih daje svojim članom

„Jugrad“

Jugoslovanska gradbena in kreditna zadruga, r. z. z. o. z.

v Ljubljani, Wolfova ulica br. 10/I.

Uradne ure od 8.—12. in od 14.—18.

Pravila proti plačilu Din 5.— v znakah
Za odgovor prosimo znakko.

Ženini in neveste

Zimnice (modroce) peresnice, posteljne mreže, otomane, divane, žimo, cvilih in blaga za preobleko pohištva dobite najceneje pri **F. SAJOVIC, Ljubljana**, Stari trg 6

Franc Bögel

Ljubljana, Gosposvetska c. 6 (poleg Slemen)

se priporoča cenj. občinstvu za vsa

kleparska in vodovodno
instalacijska dela.

SPECIJALITETA: izdelovanje kovinskih krst in vložkov.

Janko Mišič
puškarna

1048

Kranj
Glavni trg št. 191

Oglašajte
v
Jugoslovanu

Strojno podjetje

R. Willmann, Ljubljana

Slomškova ul. 3

816

Zatvornice, vodna kolesa in mlinske
naprave, beneški jarmeniki, krožne
žage, nihalne žage, transmisijski deli

Kmetijska družba v Ljubljani

Turjaški trg št. 3

je glavna zastopnica kmetovalcev v Dravski banovini in šteje nad 380 kmet. podružnic in okrog 26.000 članov. Člani plačajo na leto 30 Din in dobivajo za to brezplačno strokovni list

»KMETOVALEC«

Ta list jim nudi strokovni pouk in navodila za umno gospodarstvo. Družba dobavlja članom tudi razne kmetijske potrebščine.

Vsak kmet mora biti član Kmetijske družbe!

459

pri trdki:
J. GOREC nasl. AUERHAMMER-OGRIK
družba z o. z.
Miklošičeva cesta štev. 30.

trgovina s kolesi, šivalnimi stroji, avtomobilnim priborom, pnevmatiko in zimsko-sportnimi predmeti, kjer se vam nudi velika izbira po najnižjih cenah.

Smučarski klub, Sokolska društva poseben popust!

411

R. RANZINGER

prevzema vse v to stroko spadajoče posle. **Lastno skladišče** z direktnim tirom od glavnega kolo-dvora. **Carinsko skladišče.** **Mestne trošari-neprosto skladišče.** **Carinsko posredovanje.** **Prevoz** pohištva s pohištvenimi vozovi in avtomobili.